

TCHAJ-WAN

2 | 2008

Měsíčník
informací
o Tchaj-wanu

ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ • OBJEVTE TCHAJ-WAN • ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ

Obsah:

- 2 Základní informace
- 3 Ostrov plný dobrodružství
- 4 Kulturní toulky
- 4 Relaxace v termálních pramenech
- 6 Kulinářský ráj
- 7 Doporučené turistické destinace
- 8 Praktické informace na cestu
- 8 Internetové odkazy

*Vážení a milí čtenáři,
držíte v rukou zvláštní vydání Měsíčníku
informací o Tchaj-wanu, který je věno-
ván cestování. Doufáme, že Vás naše
speciální číslo zaujme a že v něm nalez-
nete užitečné informace.*

Objevte Tchaj-wan

Ostrov Tchaj-wan je lákavou turistickou destinací hned z několika důvodů: nabízí úchvatné pobřeží i horské přírodní scenerie, láká vynikající a barvitou kuchyní, má příjemné klima se spoustou slunce, pyšní se minimální kriminalitou, ale především zde najdete velmi vstřícné a přátelské místní obyvatele.

Moderní, vyspělý, pulzující – to jsou nejčastější adjektiva popisující ostrov v jihovýchodním Pacifiku, Tchaj-wan má však i tradiční tvář, kterou stojí za to objevit. Tak neváhejte a nechte se okouzlit tímto krásným ostrovem.

Základní informace

Topografie

Tchaj-wan, ostrov ve tvaru tabákového listu, se nachází v Tichém oceánu zhruba 160 km od jihovýchodního pobřeží Číny, přibližně v polovině cesty mezi Japonskem a Filipínami. Tchaj-wan a jeho přílehlé ostrovy mají rozlohu 36 000 km², jsou tedy dohromady o něco menší, než je polovina České republiky. Hlavní ostrov je 394 km dlouhý a jeho šířka dosahuje 144 km.

Většinu plochy ostrova pokrývají hory (63,5 %), nížiny jsou zejména při západním pobřeží. Nejvyšší tchajwanská hora Yushan (Nefritová hora) měří 3 950 metrů.

Hlavním městem je Taipei s 2,6 mil. obyvateli, další velká města jsou Kaohsiung (1,5 mil.), Taichung (1 mil.) a Tainan (762 tis.).

Podnebí

Tchaj-wan má subtropické podnebí v severní části ostrova a tropické na jihu s průměrnými teplotami od 14 °C (leden) do 28 °C (červenec). Léto, které začíná v květnu a trvá do září, je zpravidla horké a vlhké. Krátké mírné zimy trvají od prosince do února a sněží jen na vrcholcích hor.

Lidé

Na Tchaj-wanu žije více než dvojnásobné množství obyvatel než v ČR – 23 milionů. Drtivou většinu obyvatel tvoří Chanové, tedy Čťňané. Zbytek (asi 2 %) tvoří nečťňská etnika (původní domorodé obyvatelstvo a přistěhovalci).

Jazyk

Úředním jazykem je čťňština. Dalšími rozšířenými jazyky jsou tchajwanština (jihofuťňský dialekt), dialekt Hakka a jazyky původních domorodých obyvatel. Nejrozšířenějším cizím jazykem je angličtina.

Státní zřízení

Tchaj-wan je pluralitní demokratickou republikou. Hlavou státu je prezident volený přímou volbou. Prezidentovo funkční období je čtyřleté. Výkonnou moc za-

jišťuje prezident a Výkonný dvůr (vláda). Nejvyšším zákonodárním orgánem je Legislativní dvůr (parlament).

Ekonomika

Tchaj-wan patří mezi dvacet nejvyspělejších států světa. HDP na obyvatele přesahuje 16 000 USD. Hlavním průmyslovým odvětvím je lehký průmysl, zvláště elektrotechnický. Tchaj-wan patří mezi přední výrobce výpočetní techniky. Od roku 2002 je ostrov členem Světové obchodní organizace (WTO).

Kultura

Kultura je na Tchaj-wanu mimořádně různorodá. Propojuje vlivy východní i západní kultury, čerpá z tradice, ale nebrání se ani nejmodernějším uměleckým prostředkům. Na Tchaj-wanu najdeme vedle sebe tradiční lidové loutkářství, zpěvy domorodců, pekingskou operu, čťňskou tušovou malbu, ale i avantgardní divadlo, cenami ověřenou kinematografii či světově proslulý oděrní tanec.

Náboženství

Tchajwanské náboženské prostředí se vyznačuje velkou tolerancí. Z dvaceti šesti oficiálních náboženství převládá taoismus a buddhismus. Nejrozšířenější z křesťanských náboženství je protestantství. U všech etnik přetrvává tradiční úcta k předkům a podvědomý respekt ke smysly nepostizitelným dobrým a zlým silám.

Svátky

Tchaj-wanci slaví velké množství svátků, a to buď celostátního, nebo lokálního významu. Některé mají pevné datum v gregoriánském kalendáři, jiné se slaví podle čťňského (lunárního) kalendáře. K nejvýznamnějším tradičním svátkům patří oslavy čťňského Nového roku (1. den 1. lunárního měsíce), Svátek dračích člunů (5. den 5. lunárního měsíce) nebo Svátek středu podzimu (15. den 8. lunárního měsíce).

Ostrov plný dobrodružství

Tchaj-wan, to je na jedné straně vyspělý průmysl, nejmodernější technologie a špičkové IT výrobky, avšak na straně druhé také unikátní kombinace moře, úchvatných horských masivů a příjemného subtropického klimatu. Po celý rok se tak nabízí široká škála venkovních aktivit či sportovního vyžití, jako jsou například potápění, surfování, windsurfing, pěší turistika, horolezectví, bungee jumping, paragliding, kiteboarding či sjíždění divokých řek.

Během letních měsíců je nejprůhodnější vyrazit na pláž a vyzkoušet si některý z vodních sportů, zatímco na podzim se nabízejí výlety do hor. Lze si přitom vybrat z výstupů na některý z třítisícových vrcholů ve vnitrozemí, nebo zvolit méně náročné ale stejně kouzelné treky v níže položených horských oblastech. V krátkém zimním období se zase doporučuje vyrazit na Peskadorské ostrovy (Penghu) ležící západně od hlavního ostrova, kde touto dobou vane silný pravidelný vítr vhodný pro windsurfing. Na jaře rozkvétají horské azalky a to je opět dobrý důvod, proč vyrazit do hor.

Pobřeží Tchaj-wanu měří dohromady zhruba 1 500 kilometrů. Divoké východní pobřeží charakterizují strhující přírodní scenérie, nicméně podmínky pro potápění jsou nejlepší na nejnižší výběžku ostrova (Národní park Kenting) nebo na Zeleném ostrově. Potápět se dá během celého roku, voda je však nejprůzračnější v zimním období. Pokud jste se nikdy nepotápěli a chtěli by jste to zkusit, Tchaj-wan je tím pravým místem. Kurzy potápění jsou kvalitní a cenově přístupné a potápěčské vybavení pořídíte v některém z asi padesáti specializovaných obchodů.

Surfování je na Tchaj-wanu také čím dál populárnější. Mezi oblíbené surfařské destinace patří například Dasi v okrese Yilan (asi hodinu jízdy z Taipeije) nebo Jialeshui úplně na jihu ostrova.

Příznivci vysokohorské turistiky si na Tchaj-wanu rovněž přijdou na své. Turistické cesty jsou přehledně značené a dobře udržované. Zdolání jednoho ze

sta třítisícových vrcholů může trvat pouze dva dny, jako například výstup na Yuhan – nejvyšší horu jihovýchodní Asie, nebo také více než týden. K pokoření některé z třítisícovek je nutné si předem vyřídit povolení, které vydává tchajwanský horolezecký svaz (Chinese Taipei Alpine Association). Kratší několikahodinové výstupy v níže položených horách mají také svoje kouzlo.

Při pobytu na Tchaj-wanu nelze vynechat návštěvu soutěsky Taroko, odkud lze opět podniknout několik nezapomenutelných pěších výletů. Národní park Taroko se nachází v severovýchodní části ostrova asi 15 kilometrů od města Hualien. Jsou pro něj charakteristické příkré a hluboké kaňony, nesčetné vodopády, bohatá fauna a flóra i domorodé obyvatelstvo. Odvážnější nátury mohou návštěvu Taroka spojit s raftingem na nedaleké řece Siouguluan.

Dalším adrenalinovým sportem, který si mohou návštěvníci ostrova vyzkoušet, je paragliding. Podívat se na Tchaj-wan z ptačí perspektivy lze například u Wanli na severním pobřeží, v Puli v centrální části ostrova nebo v Taitungu na jihovýchodě země. Členové místních paragli-

dingových klubů vezmou začátečníky ochotně (a často zdarma) do tandemu.

Tchaj-wan patří k nejhustěji obydleným oblastem ve světě. Většina populace je však soustředěna ve velkoměstech a jejich okolí, a tak míst s neporušenou panenskou přírodou je celá řada. Tchaj-wan se navzdory relativně malé rozloze pyšní dlouhým seznamem národních parků, chráněných krajinných oblastí a přírodních rezervací a současně je domovem řady endemických rostlinných i živočišných druhů. Milovníci přírody sem jezdí pozorovat neobvyklé druhy ptáků, motýlů nebo obdivovat vzácné orchideje či horské azalky. Tchaj-wan prostě nabízí skvělá dobrodružství a nezapomenutelné zážitky.

Turistika/Horolezectví

www.barking-deer.com

Potápění

www.taiwanscuba.com

www.taiwandive.com

Surfování

www.taiwansurftours.com

Rafting

www.rafting.com.tw/english.htm

Paragliding

www.wingstaiwan.com

Krásná příroda, pohodoví lidé.

Kulturní toulky

Tchajwanská kultura je nesmírně bohatá a barvitá. Ostrov byl po staletí křižovatkou různých kultur – mísila se zde kultura čínských přistěhovalců s koloniálními vlivy Holanďanů, Španělů a především Japonců, kteří okupovali ostrov v první polovině 20. století, a samozřejmě nelze opomenout pestrou kulturu původního domorodého obyvatelstva.

Na Tchaj-wanu najdeme více než čtyři stovky muzeí. Největším skvostem je bezesporu Národní palácové muzeum v Taipei, které schraňuje nejrozsáhlejší sbírku čínského umění na světě. Muzeum čítá na 700 000 uměleckých předmětů nejrůznějšího druhu – výrobky z bronzu, nefritu, porcelánu a laku, malby, kaligrafie, plastiky atd. Vystavené exponáty, které pocházejí především ze sbírek čínských císařů, jsou obměňovány každé tři měsíce a najednou lze vystavit pouze 15 000 předmětů.

Z bohaté nabídky zajímavých ostrovních muzeí vyberme alespoň nepatrný zlomek. Do muzea keramiky a porcelánu v Yingge (Yingge Ceramics Museum) lze z hlavního města dojet autem asi za půl hodiny. Pozoruhodný podvodní svět, ať už mořský nebo sladkovodní, představuje National Museum of Marine Biology and Aquarium, které se nachází v nejjihnější okrese Pingtung. Kulturu třinácti původních domorodých kmenů lze zase blíže poznat v Národním muzeu prehistorie (National Museum of Prehistory) v okrese Taitung. Seznámit se s uměním, obřadními zpěvy a tanci domorodých obyvatel je možné i ve vesnickém skan-

Tchaj-wan je rozmanitý a okouzlující ostrov.

zenu nedaleko Jezera Slunce a Měsíce (Formosan Aboriginal Cultural Village).

Tradiční lidové umění lze obdivovat nejen v muzeích, ale také při návštěvě místních chrámů či svatyní. Mezi nejnavštěvovanější patří taoistický Chrám dračí hory (Longshan) v Taipei, Chrám Bao-an v Dalungtungu nebo některý z více než dvou stovek buddhistických a taoistických chrámů v Tainanu. V chrámech probíhají četné slavnosti a ceremonie, mezi nejznámější patří oslavy bohyně Matsu – patronky rybářů.

Původní čínskou architekturu najdeme na ostrově jen vzácně. Nádherným příkladem je dům a zahrada rodiny Lin v Taipei, který pochází z 19. století. Za zmínku stojí také budovy Národního divadla, Národní koncertní síně a Národní palácového muzea v Taipei. Jsou to všechno novodobé stavby, které však byly vystavěny v tradičním stylu čínské palácové architektury. Koloniální architekturu 17. století zastupuje přede-

vším španělská pevnost San Domingo v Taipei a zbytky holandských pevností Zeelandia a Provintia v Tainanu. Další odkaz zanechali na ostrově Japonci. Během padesátileté okupace ostrova vybudovali řadu velkoryse pojatých administrativních a veřejných budov či vlakových nádraží. Některé z budov stojí dodnes, jako například Prezidentský palác v Taipei.

Nedílnou součástí tchajwanské kultury tvoří tradiční divadelní formy, zastoupené například tchajwanskou lidovou operou, loutkovým a stínovým divadlem nebo dvorskou hudbou *nanguan*. Odkaz tradiční kultury je zřetelný i v moderních divadelních formách – v moderním tanci nebo v avantgardním divadle.

Tchaj-wan prostě ohromí svojí rozmanitostí. Mísí se zde tradiční s moderním, východní se západním, vznešené s lidovým a výsledkem je jedinečná tchajwanská kultura. ■

Relaxace v termálních pramenech

Tchaj-wan se vyznačuje vysokou koncentrací horkých pramenů, která je dána geografii ostrova. Tchaj-wan totiž leží na okraji Pacifiku v místech, kde se střetá euroasijská a filipínská zemská deska. Na styku obou desek dochází k častým tek-

tonickým poruchám, jejichž vlivem vznikají termální či horké prameny.

První písemné zmínky o horkých pramenech na Tchaj-wanu pocházejí z konce 17. století. Objevily se v zápiscích jistého čínského úředníka, který byl vyslán na Tchaj-wan, aby zde zahájil těžbu síry. Termální prameny využívalo až do konce 19. století především původní domorodé obyvatelstvo jako zdroj čisté a horké vody. Čínští přistěhovalci se pramenům vyhýbali.

Širší využití horkých pramenů přišlo až s japonskou okupací ostrova (1895–1945),

i když Japonci nebyli úplně prvními, kdo objevil potenciál místních termálních pramenů. Předběhl je německý obchodník Oueli, který objevil a prozkoumal horké prameny v okolí Beitou na severu Taipeje a v roce 1893 tam zřídil první termální lázně. Počet termálních lázní se však bezesporu rychle rozrostl až s příchodem Japonců.

Po druhé světové válce význam termálních lázní značně upadl. Oživení zájmu nastalo až na sklonku let devadesátých. V současnosti najdeme na Tchaj-wanu širokou škálu využití horkých

pramenů: od nejjednodušších zařízení až po nejluxusnější lázeňské komplexy vybavené veškerým myslitelným komfortem.

Termální lázně najdeme po celém ostrově, i když největší koncentrace je v severních okresech Taipei, Yilan a Hsinchu a v horských oblastech nejjižnějších okresů (Kaohsiung a Pingtung). Existuje mnoho druhů tchajwanských horkých pramenů. Od sirných v okolí Yangminshanu až po sodné prameny, které převládají v okrese Yilan. Všechny však mají jedno společné – léčebné účinky. Koupání v termálních lázních je vhodné například pro léčbu kožních onemocnění, revmatu, chronické únavy, neuralgie či dokonce cukrovky.

Navštívit termální lázně lze přímo v hlavním městě. Beitou – jedno z oblíbených lázeňských center je vzdáleno jen asi dvacet minut jízdy metrem z centra města. Název Beitou vychází z jazyka původních domorodých obyvatel a v překladu znamená „šamanské doupe“. Vskutku velmi příhodný název pro oblast plnou záhadných výparů, které vystupují z okolí horkých pramenů.

Prameny vyvěrající v Beitou jsou převážně sirné. Teplota vody se pohybuje od 55 do 58 °C. Voda působí příznivě na revma a kožní onemocnění. Navštívit lze nespočet levnějších lázeňských zařízení

podél silnic Chungshan Road, Kuanming Road, Hsinming Road a Chuandu Road, nebo je možné sáhnout hlouběji do kapsy a zvolit moderní pětihvězdičkové hotelové komplexy jako například luxusní Spring City Resort, Asia Pacific Resort či SweetMe, které se nacházejí v těsné blízkosti. Zájemci o historii lázeňství v Beitou mohou navštívit muzeum Beitou Hot Spring Museum, kde se mohou mimo jiné vykoupat v termální lázni.

Z dalších středisek vyberme alespoň některá. Wulai se rozkládá jižně od hlavního města a autem tam dorazíte asi za 40 minut. Leží v horách na řekách Nannshi a Tonghou. Prameny mají průzračnou vodu, která má na povrchu 70 °C. Oblast je také vyhlášeným střediskem pozorování ptáků a je současně nejsevernějším osídlením domorodého kmeny Atayal. Potomci Atayalů tu dnes provozují turistickou vesničku, kde lze ochutnat kmenové speciality, nakoupit ručně vyráběné suvenýry nebo shlédnout tradiční zpěvy a tance. Na jaře přiláká Wulai davy lidí rozkvetlými třešňovými stromy.

Rueishuei leží v horském sedle asi 80 kilometrů jižně od města Hualien. Voda vyvěrající z pramenů je bohatá na železo, a tak má světle hnědou až rezavou barvu. Místní věří, že ženy, které se koupou v pramenech, mají vyšší šanci porodit sy-

na. Horké prameny byly v Rueisuei objeveny koncem 19. století a první veřejné lázně v japonském stylu byly otevřeny v roce 1919. Jedno z původních středisek ještě funguje v nedalekém resortu Hongye, kde si lze na noc pronajmout pokoj s koupelnou, kam je zavedena voda přímo z pramenů.

Jhihpen se rozkládá jižně od města Taitong a patří k nejnavštěvovanějším místům – nabízí spoustu lázeňských možností, ale bývá zde také hodně lidí, takže je lepší plánovat návštěvu mimo víkendy a svátky. V Jhihpenu se doporučuje pobýt déle než jeden den, ubytování lze sehnat ve všech cenových relacích.

Termální prameny Jhaorih najdeme na Zeleném ostrově, který se nachází jiho-východně od hlavního ostrova. Jhaorih se řadí mezi jediné tři oblasti slaných termálních pramenů na světě. Lázně jsou vystavěny v rustikálním stylu ze dřeva a kamene a leží u mořského pobřeží. Na toho, kdo si přivstane, čeká z venkovních bazének nádherný výhled na východ slunce.

Užívat si koupání v horkých pramenech, ať už v luxusních hotelových zařízeních nebo uprostřed panenské přírody, lze na Tchaj-wanu na řadě dalších míst. Stačí jen kontaktovat místní cestovní kanceláře a vybrat si z široké nabídky.

Koupání v termálních lázních prospívá tělu i duši.

Kulinářský ráj

Tchaj-wanci milují jídlo, které tvoří důležitou součást jejich kultury. Zeptejte se někoho z místních na jakékoliv místo na Tchaj-wanu a první věc, kterou pravděpodobně uslyšíte, bude: „toto místo je vyhlášené...“, přičemž bude následovat výčet pochoutek, o kterých jste nejspíš nikdy neslyšeli a pro jejichž chuť je obtížné najít paralelu.

Tchajwanská kuchyně má celou řadu podob. Vyznačuje se invenční úpravou ryb, mořských plodů, masa i zeleniny. Hlavní přílohu tvoří rýže a nudle, zvláštní kapitolou jsou různé druhy nezvyklých moučků. Mezi nezbytné ingredience patří česnek, zelená cibulka, zázvor a páliivé červené papričky.

Tchajwanská kuchyně vychází z velké části z kuchyně čínské, která se pro jednoduchost rozděluje do pěti hlavních kuchyní: kantonské, pekingské, šanghajské, sečuánské a chunanské. Každá z těchto kuchyní má svá specifika, oblíbené suroviny a charakteristické speciality.

Severní pekingskou kuchyni obohatili Mongolové. Nejvíce se jedí nudle a rýže a z této oblasti pochází také legendární pekingská kachna, která se tradičně konzumuje po kouskách zabalená do malých pšeničných placek.

Pro pestrou kantonskou kuchyni jsou typická lehčí zeleninová jídla a smažené pokrmy. Často převládá sladká chuť. Kantonské dim sum (malé plněné taštičky vařené na páře) patří k nejoblíbenějším jídlům.

Šanghajská kuchyně se specializuje na dary moře a přípravu jídel na páře. Typické jsou ostré páliivé pokrmy, kde je hlavní ingrediencí pepř.

Sečuánská kuchyně je vyhlášená svými silně kořeněnými a ostrými pokrmy. Chunanskou kuchyni zase charakterizují různé druhy polévek, kuře vařené na páře a pikantní jídla z rozličných druhů masa.

Na Tchaj-wanu se prolínají i kuchyně sousedních národů: malajská, thajská, japonská či korejská. Oblíbené je například tzv. mongolské barbecue nebo japonské suši či teppanyaki. Původní receptury zahraničních kulinářských specialit se více či méně přizpůsobují místním gastro-

Oblíbený hot pot – horký hrnec.

mickým zvyklostem, platí to zejména pro restaurace západního typu.

Pro tchajwanskou kuchyni je charakteristické vnímání potravy jako prostředku k udržení fyzické i psychické rovnováhy a zdraví – v tchajwanské kuchyni se proto prolínají gastronomie, medicína i filozofie. Typická je snaha o soulad a harmonii chutí a vůní jednotlivých ingrediencí a rovnováha principů jin a jang. Stejně jako chuť a vůně je důležitá i barva a kompozice jídla.

Stolování je odlišné od evropského. Místo příboru se jí hůlkami, případně lžící. Jednotlivé chody přicházejí na stůl najednou, tak jak bývalo zvykem ve středověku i v našich zemích. Na rozdíl od západních zvyklostí se polévka servíruje až na konci.

Nejběžnějším nápojem je zelený čaj a jeho nesčetné úpravy. Tvrdý alkohol pijí Tchaj-wanci velmi střídmě, spíše vůbec. Kromě dovozových značek vín i destilátů je k dispozici víno domácího původu, ale jeho chuť je nevalná. Zato tchajwanské pivo je překvapivě dobré.

Milovníci subtropického a tropického ovoce si na Tchaj-wanu přijdou na své. Výběr je vskutku široký a chuť nesrovnatelná. Doporučujeme ochutnat také čerstvé ovocné šťávy.

Tchaj-wan je skutečným gastronomickým rájem a odborníci se shodují na tom, že právě zde můžete dostat tu „nej“ podobu jakéhokoliv asijského jídla. Ve velkém městě nebo na vesnici nemusíte chodit daleko, abyste našli malou restauraci či pouliční stánek s lákavým občerstvením. Samostatnou kapitolu tvoří občerstvení na nočních trzích. Za velmi příznivou cenu tam lze ochutnat nepřeberné množství místních specialit: smažené placky s jarní cibulkou, smradlavé tofu, vaječné omelety s ústřicemi, smažené masové knedlíčky, kuřecí steaky, tmavě červené klobásky, smažené chobotnice, jemně drcený led politý sladkým sirupem, sojové mléko..., a tak bychom mohli ještě dlouho pokračovat. Takže neváhejte a vyražte na cesty – a dobrou chuť!

Doporučené turistické destinace

Hlavní město Taipei

- Mrakodrap Taipei 101 – nejvyšší budova světa.
- Národní palácové muzeum – soustřeďuje nejrozsáhlejší kolekci pokladů čínského umění na světě. Exponáty – malby, kaligrafie, nefritové, porcelánové a bronzové předměty atd. – se pravidelně střídají, takže každá návštěva muzea je jedinečná.
- Přímořská čtvrť Tamsui – nádherné západky slunce, spousta obchůdků a restaurací, pevnost San Domingo vybudovaná Španěly v 17. století.

Sever ostrova

- Národní park Yangmingshan – vulkanické pohoří s termálními prameny, jezírky a vodopády. Na jaře je park plný rozkvetlých třešňových stromů a azalek.

- Přímořské skalní útvary v Yehliu – moře, vítr a slunce vytesaly do skalisek roztočivé tvary.
- Jiufen – přímořské městečko s půvabnými úzkými uličkami, kde se kdysi těžilo zlato.

Centrální část ostrova

- Jezero Slunce a Měsíce – smaragdově zelené vody přírodního jezera lákají k výletům a projíždkám na člunech.
- Formosan Aboriginal Culture Village – vesnický skanzen s ukázkami kultury původních domorodých kmenů.
- Hora Alishan – krásný výhled na východ slunce nad mořem mraků. K hoře se dá dojet historickým vlakem. Železniční trať je lemována nádhernou přírodou.
- Hora Yushan – výstup na nejvyšší horu ostrova (3 952 m).

Východ ostrova

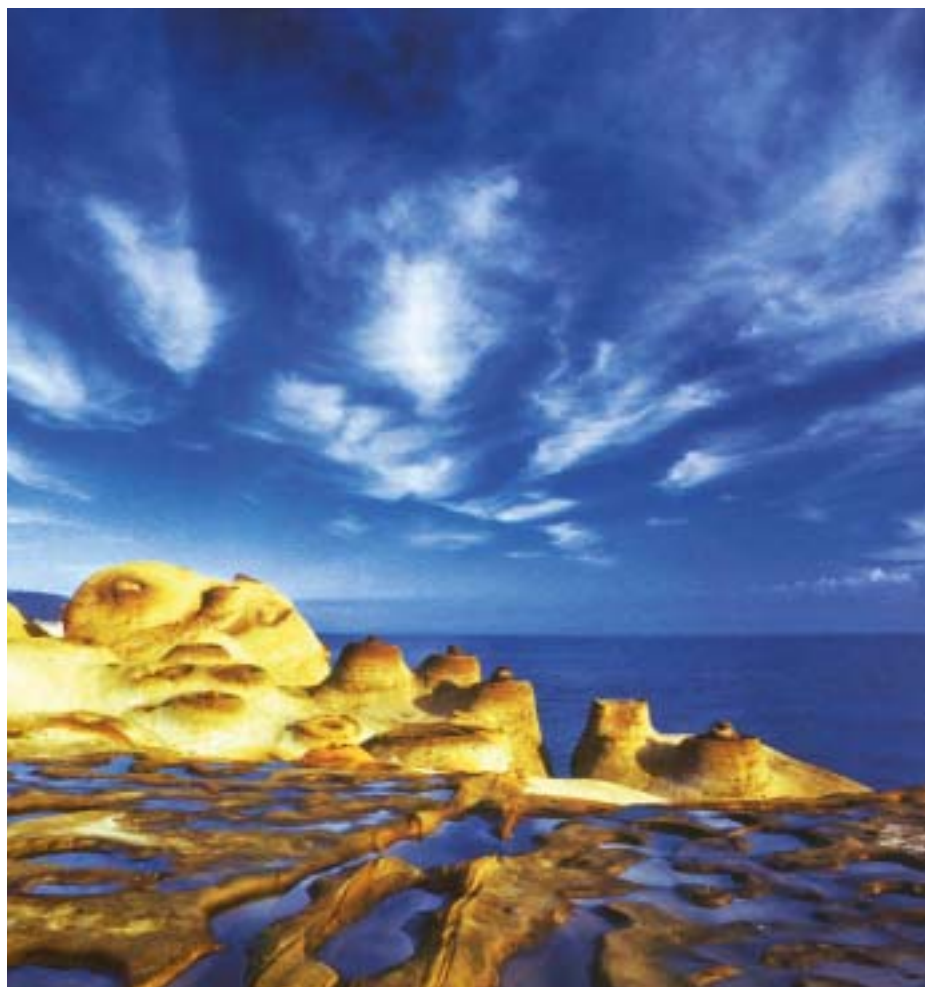
- Národní park Taroko – úchvatná rokle s mramorovými stěnami táhnoucí se asi 20 km hornatou krajinou.
- Jhihpen – oblast horkých pramenů.

Jih ostrova

- Tainan – nejstarší a čtvrté největší město Tchaj-wanu je známé svými neobyčejnými pochoutkami, nachází se tu i mnoho historických památek: městské brány, ruiny pevností a chrámy.
- Fokuangshan – buddhistický chrámový komplex, nejvyšší pozlacená socha Buddhy na ostrově.
- Národní park Kenting – písčité pláže, možnost různých vodních sportů.

Přilehlé ostrůvky

- Přírodní oblast Penghu – malebné rybářské vesnice bičované větrem, rozervané pobřeží, možnost windsurfingu.
- Zelený ostrov – korálové útesy a pláže vhodné k rybaření, plavání a potápění, slané termální prameny.
- Orchidejový ostrov – žijí zde potomci původního domorodého kmene Yami.
- Kinmen a Matsu – ostrovy u pobřeží Číny, vyrábí se zde pálenka kaoliang.

Typická scenérie severního pobřeží ostrova.

Víte, že ...

Tchaj-wan patří mezi dvacet nejvyspělejších států světa.

Víte, že ...

Na Tchaj-wanu se nachází nejvyšší vrchol Východní Asie – Nefritová hora, 3 952 m.

Víte, že ...

Národní palácové muzeum v hlavním městě Taipei se řadí k pěti nejvýznamnějším světovým muzeím a jeho sbírky čínského umění jsou nejrozsáhlejší na světě.

Víte, že ...

Tchaj-wan pořádá druhý největší počítačový veletrh na světě (největší v Asii) – Computex.

Víte, že ...

Mrakodrap Taipei 101 je od roku 2004 nejvyšší budovou světa.

Víte, že ...

Na Tchaj-wanu je celkem 159 univerzit a vyšších odborných škol.

Víte, že ...

Světové hry 2009 proběhnou na Tchaj-wanu.

Praktické informace na cestu

Víza

Od 1. září 2007 občané ČR mohou cestovat na Tchaj-wan bez víza, pokud jejich pobyt nepřekročí 30 dní. O vystavení víza na pobyt delší než 30 dní lze žádat v Tchajpejské hospodářské a kulturní kanceláři v Praze (Evropská 33c, Praha 6, tel: 233 320 606, www.taiwanembassy.org/cz).

Časový posun

SEČ +7 hodin, letní čas není zaveden

Měna

Nový tchajwanský dolar (NT\$). Kurs cca 1,8 NT\$ za 1 Kč (47 NT\$ za 1 Euro)

Kreditní karty a cestovní šeky

Přijímá se převážná většina kreditních karet. Cestovní šeky lze směnit v místních pobočkách bank a většině turistických center.

Spropitné

Dávat spropitné není na Tchaj-wanu zvykem. Výjimku tvoří hotelová pikolící.

Pracovní a prodejní doba

Banky jsou otevřeny po-pá 9.00-15.30, úřady po-pá 8.30-12.30 a 13.30-17.30. Dodržuje se polední přestávka.

Prodejní doba se liší v závislosti na typu obchodů. Většina obchodů je otevřena každý den od 9 do 22 hod. Nepřetržitou otevřací dobu mají obchody typu 7-Eleven (tzv. convenience stores).

Elektřina

110 V, doporučuje se adaptér

Doprava

Tchaj-wan má dvě mezinárodní letiště: Taiwan Taoyuan International Airport (asi 40 km od hlavního města Taipei) a Hsiao-Kang airport v Kaohsiungu. Pro cestování po ostrově lze využít autobus, vlak a vnitrostátní letecké linky. V březnu 2007 byl do provozu uveden vysokorychlostní vlak (Taiwan High Speed Rail), který vede z Taipei do Kaohsiungu. V Taipei jezdí metro. Ve větších městech není problém sehnat taxi. Řidiči však zpravidla nemluví anglicky, proto se doporučuje mít adresu napsanou v čínštině.

Očkování

Před cestou na Tchaj-wan není povinné žádné očkování.

Internetové odkazy

www.taiwan.net.tw
Tourism Bureau

www.taiwanembassy.org/cz
Tchajpejská hospodářská a kulturní kancelář v Praze (zastoupení Tchaj-wanu v ČR)
www.mzv.cz/taipei
Česká ekonomická a kulturní kancelář Taipei (zastoupení ČR na Tchaj-wanu)
www.gio.gov.tw
Government Information Office (Vládní úřad pro informace)

www.mofa.gov.tw
Ministry of Foreign Affairs (ministerstvo zahraničních věcí)
www.cepd.gov.tw
Statistické údaje
www.np.cpami.gov.tw
Národní parky
www.taipetimes.com/news
Taipei Times
www.etaiwannews.com
Taiwan News
www.chinapost.com.tw
The China Post

Jedinečné skalní útvary z černého čediče ve tvaru pravidelných kolmých sloupů na Peskadorském souostroví. (foto Li Ming-zong)

TCHAJ-WAN, Měsíčník informací o Tchaj-wanu

Vydává Tchajpejská hospodářská a kulturní kancelář, Informační oddělení, Emma Tai, Evropská 33c, 160 00 Praha 6, tel: 233 320 720, fax: 233 322 944, www.taiwanembassy.org/cz, e-mail: gioprg@mail.gio.gov.tw, romana.kmecova@taipei.cz, odpovědná redaktorka Romana Konrádová.
Vychází 15. dne každého měsíce, reg. č. MK ČR E 6756

Informace o Tchaj-wanu na Internetu: www.gio.gov.tw, www.mofa.gov.tw, www.taiwan.net.tw, www.taiwanheadlines.gov.tw, www.taipetimes.com, www.chinapost.com.tw, taiwanjournal.nat.gov.tw, etaiwannews.com, investintaiwan.nat.gov.tw/en/

Obyvatelé Tchaj-wanu hovoří čínsky. Nepoužívají však mezinárodně kodifikovanou transkripci čínských znaků do latinky, ale nedůsledně aplikovanou transkripci anglickou. V této publikaci je použita u jmen a místních názvů podoba, která se běžně na Tchaj-wanu užívá v anglicky psaných materiálech. Výjimkou jsou jména, kde se již vžila česká transkripce (Tchaj-wan, tchajwanský, Čankajšek...).